

„Det var en meget vigtig beslutning, regeringen og et stort flertal her i tinget tog, da vi tilsluttede os det frihandelsområde, som i daglig tale betegnes som de syv. Det måtte vække stor bekymring herhjemme, da det viste sig, at vore to største eksportmarkeder, England og Den vesttyske Forbundsrepublik, ikke kunne finde sammen inden for samme markedsområde. Valget var ikke let, men jeg tror stadig, at det store flertal herhjemme mener, at vi valgte rigtigt.

Der er nu udsigt til — jeg siger udtrykkelig udsigt til, for vi ved det jo ikke endeligt — at England vil afgive en principerklæring om på grundlag af Romtraktaten at forhandle om tilslutning til det såkaldte fællesmarked, og i så fald mener regeringen, men netop under denne forudsætning, at vi skal gøre det samme. Dette kan ikke som hævdet fra flere sider tages som udtryk for nye anskuelser, men må tværtimod siges at ligge i direkte forlængelse af vor oprindelige opfattelse, at målet må være, at så mange lande som muligt, og heriblandt vore to største markeder, finder deres plads inden for samme fælles markedsdannelse. Regeringen finder det da også alt for tidligt at opgive håbet om og især arbejdet for, at flere lande, og da særlig de øvrige nordiske lande, må kunne tilslutte sig et større markedsområde. Der kan vel ikke være tvivl om, at de økonomiske fordele for deltagerlandene vil vokse med markedsrådets størrelse, og at de politiske betænkeligheder vil formindskes ved en større tilslutning og særlig fra den kreds af lande, der i øjeblikket er tilsluttet frihandelsområdet.

Det er regeringens håb, at denne holdning til markedspolitikken må kunne regne med stor tilslutning her i tinget. Der vil da være skabt enighed om et vigtigt økonomisk problem mellem regeringspartier og betydende oppositionspartier.“

Markedsforholdene belystes iøvrigt nærmere af *udenrigsministeren*, mens statsministeren hovedsagelig holdt sig til de hjemlige problemer.

Debatten om forespørgslen fandt sted dagen efter, at de to ministre havde fremsat deres redegørelser. Som ordførere for partierne talte: *Per Hækkerup*, (S), *Erik Eriksen* (V), *Poul Møller* (KF), *Baunsgaard* (RV), *Aksel Larsen* (SF), *Iver Poulsen* (Uafh.) og *Hans Schmidt* (Sl.). Desuden belystes grønlandske forhold af *Rosing* (Grøn.), ligesom flere andre medlemmer havde ordet. Foruden *statsministeren* deltog *finansministeren*, *økonomiministeren*, *forsvarsministeren* og *ministeren for Grønland* i den langvarige debat, under hvilken hele den politiske stilling ved mødeperiodens slutning inden sommerferien blev gjort op.

5. Den 3. august 1961 anmeldtes i folketinget (F. sp. 4672) følgende forespørgsel til udenrigsministeren af *Per Hækkerup*, *Per Federspiel*, *Poul Møller*, *Baunsgaard*, *Aksel Larsen* og *Iver Poulsen*: